

Kujawiak akowski (1944)¹

muzyka: na motywach kujawiaka „Nie chcą mnie z domu wydać”

słowa: Jadwiga Lenartowicz „Mika”, zmiany w tekście autor nieznan

Snują się po lesie jakieś dziwne cienie
Trzask gałęzi, kroki, słychać koni rżenie.
Czy to sen, czy jawa, prawda to, czy czary,
Dziwi się las stary.

Sosny – dąb, brzoza – buka,
Pyta: kto to, czego szuka?
Czy zaczarowanych kroczi,
Czy może kwiatu paproci?

Tylko dostojne, omszałe modrzewie
Wiedzą, czego żadne inne drzewo nie wie,
Pamiętają dobrze rok krwawych zamieci –
Sześćdziesiąty trzeci.

Mówią im dźwięki pieśni,
Że to my – żołnierze leśni,
Że to swoi, że nie obcy,
Że to są **chłopcy akowcy**.

Wiatr w konarach szumi gościom powitanie,
Księżyc świeci lampą, mech ściele posłanie!
Na znak niezłomnego, wiecznego przymierza
Lasu i żołnierza.

Ognia blask twarze złoci,
Papieros w mroku migoce,
Żadne złe się tu nie waży,
Las i noc stoją na straży.

Śpiewają chłopcy wokoło ogniska,
Wtórą szumem **Puszcza Rudnicka!**
Radość i wiara cały kraj zalewa,
A las śpiewa, śpiewa!

¹ Na oryginalnej piosence Jadwigi Lenartowicz *Kujawiak partyzancki* oparta została nieznacznie zmieniona wersja *Kujawiaka akowskiego*. Słowa: **świętokrzyscy chłopcy** zastąpiono **chłopcy akowcy**, a **Puszcza Świętokrzyska** zastąpiona została **Puszcza Rudnicką**. Dopisana została też jedna zwrotka, której nie znamy, gdyż najprawdopodobniej nie przetrwała. *Kujawiak akowski* był śpiewany przez partyzantów na Wileńszczyźnie.

Młody głos piosnkę niesie
Po wysokim, mrocznym lesie.
A do taktu serce bije:
Nie zginęła! Walczy! Żyje!

Kujawiak partyzancki (1944)¹

muzyka: na motywach kujawiaka „Nie chcą mnie z domu wydać”
słowa: Jadwiga Lenartowicz „Mika”

Snują się po lesie jakieś dziwne cienie
Trzask gałęzi, kroki, słysząc koni rżenie.
Czy to sen, czy jawa, prawda to, czy czary,
Dziwi się las stary.

Sosny – dąb, brzoza – buka,
Pyta: kto to, czego szuka?
Czy zaczarowanych kroci,
Czy może kwiatu paproci?

Tylko dostojne, omszałe modrzewie
Wiedzą, czego żadne inne drzewo nie wie,
Pamiętają dobrze rok krwawych zamieci –
Sześćdziesiąty trzeci.

Mówią im dźwięki pieśni,
Że to my – żołnierze leśni,
Ze to swoi, że nie obcy,
Że to **świętokrzyscy chłopcy**.

Wiatr w konarach szumi gościom powitanie,
Księżyc świeci lampą, mech ściele posłanie!
Na znak niezłomnego, wiecznego przymierza
Lasu i żołnierza.

¹ Autorką tekstu jest Jadwiga „Mika” Lenartowicz, łączniczka zgrupowania partyzanckiego Jana Piwnika „Ponurego” oraz w oddziale por. Eugeniusza Kaszyńskiego „Nurta”. Na oryginalne *Kujawiaka partyzanckiego* oparta została nieznacznie zmieniona wersja *Kujawiaka akowskiego*.

ŚPIEWNIK NIEPODLEGŁOŚCI

Ognia blask twarze złoci,
Papieros w mroku migoce,
Żadne złe się tu nie waży,
Las i noc stoją na straży.

Śpiewają chłopcy wokoło ogniska,
Wtóruje szumem **Puszcza Świętokrzyska!**
Radość i wiara cały kraj zalewa,
A las śpiewa, śpiewa!

Młody głos piosnkę niesie
Po wysokim, mrocznym lesie.
A do taktu serce bije:
Nie zginęła! Walczy! Żyje!